

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri
Theologi, Jnstitvtiones Morales**

In Qvibvs Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

51. De potestate Episcopi circa matrimonium, & voti, ac infiurandi
vinculum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

tum ascendere, si fuerit perfectæ vitæ, & conuersationis.

Cap. Presbyteros qui, dīs. 50, Glossa ait, posse Episcopum dispensare cum Hæretico, vel Schismatiko ad sanam mentem respicente, ut ad sacros ordines promoueat. Sic etiam Speculator loco supra citato vers. 29. Hoc olim iure antiquo locum habebat, sed in cap. At si Clerici de iudic. Episcopus non dispensat in criminibus adulterio maiori bus. Item nunc cum Hæreticis, vel Schismatice solus Papa dispensat, etiam post Decretum Concilij Trid. s. 24. cap. 6. de reformat. quia per Bullam Pontificiam quotannis legi solitam in die Cœna Domini, nemo aliis, nisi Papa Hæreticum, vel Schismatice potest absoluere: non obstante Concilij Generalis Decreto.

Sin item Episcopus seruum, vel Originarium à Domino, vel à Monasterio, cuius est seruus, redimere velit, potest eum ad Ordines promouere, c. Generalis, & c. Multos dīs. 14. Specul. loco citato vers. 41. Dispensat quoque Episcopus cum Clerico concubinario, cuius crimen est occultum, Glossam. Quæsum, verb. Damnationis, de tempor. ordinat.

Cum adultero, vel periuro, vel falso teste Sacerdote, vel Clerico alijs criminibus adulterio minoribus obstat, dispensat Episcopus, ea. quæsum de tempor. ordinat. & c. At si Clerici, §. de Adulterijs, de iudic. vt ministrant in suscepis ordinibus, & vt ad aliorum ordines ascendant. Item cum Presbytero etiam Diacono, & Subdiacono, qui aliquid de ministerijs Ecclesiæ vendens sacrilegium commisit, dispensat vt ministreret in ordinibus suscepis, c. Si quis Presbyter. dīs. 50.

Dispensat præterea cum Diacono, qui Missæ sacrificium fecit, vt in suo officio permaneat, & retineat Beneficium quod habebat, ea. ex litteris, de Clerico non ordinato ministrante. Dubie quæstionis est, Vtrum possit Episcopus dispensare, vt ad Sacerdotium promoueat; Glossa in eo Capite, in verbo Misericordiam dicit posse. Idem insinuat Innocentius in cap. Dilectus de temporib. Ordinat.

Sed Hostien. & Goffred. & Panormita, ibid. aiunt solum Papam dispensare posse. Idem quoque tradit Specul. in Speculariis p. 1. sit. de dispensatione. §. Nunc. de Episcoporum. vers. 18. quod probant, quia solus Papa dispensat cum eo, qui suspensus ab ordine, quem habet, ministrat: ergo solus Papa dispensat cum eo, qui ministrat in ordine quocumque. Vnde consequens est, secundum corundem Autorum sententiam, vt si quis Laicus in aliquo ordine deseruiat, non possit ad aliquem ordinem promoueri, nisi Papæ auctoritate.

Nunc vero, post Decretum Concil. Trid. s. 24. c. 6. de reformat. possunt Episcopi dispensare in omnibus irregularitatibus, suspensionibus, ex delicto occulto prouenientibus, excepta ea, quæ oritur ex homicidio voluntario, & exceptis alijs ad forum contentiosum deductis.

CAP. LI.

De potestate Episcopi circa Matrimonium, & Votis, ac iurisfirandi vinculum.

Primo queritur, An penes Episcopos sit aliqua potestas relaxandi ea quæ iure communii ad Matrimonium spectant? Respondeo, esse angustissimam, & nihilominus, ut docent Angel. verb. Dispensatio. n. 5. vers. ex quibus concluso. Sylvestr. cod. verbo q. 9. vers. ex quibus concluso. Nauar. in Manuali. cap. 22. n. 35. vers. dubium autem, potest Episcopus dispensare in gradibus. Matrimonij prohibitis, quando impedimentum est occultum, & ad Papam non patet aditus, & coniuges separati non possunt absque magno scandalo, ut nonnunquam accidit in mulieribus cognitis à consanguineis sui viri ante matrimonium contractum; idem juris esse putant de eo, qui post votum simplex castitatis matrimonium consummavit. Potest,

inquit, Episcopus dispensare, vt debitum coniugale petat, quia non est verisimile, Papam velle ut laqueis conscientiarum irretiti maneantij qui præ inopia, aut alia difficultate Romanum venire, aut aliquem, eius rei gratia mittente nequeant.

Possunt etiam episcopi dispensare in impedimentis, que impediunt tantum, & non dirimunt matrimonium. Palidianus in dīs. 3. q. 1. art. 2. Antonius 3. p. tit. 1. cap. 19. §. 4. Nauar. in Manuali. cap. 22. nn. 84. excepto voto Castitatis & Religionis, in quo solus Papa dispensat.

Episcopus etiam potest dispensare iustis de causis, ut matrimonium contrahatur, sine denunciationibus publicis factis in ecclesia. Concil. Trid. s. 24. cap. 1. de reformat. matrimon.

Secundo queritur, An episcopus possit relaxare, vel commutare voti, aut iurisfirandi vinculum? Ampla facultas est penes episcopos ad relaxandum voti, & iurisfirandi vinculum: possunt enim episcopi, cum iusta habeat causa, relaxare, vel permutare omnia vota, præter quinque, in quibus solus Papa dispensat consuetudine receptaque sunt, votum castitatis perpetuæ: votum simplex ingrediendi Religionem, votum peregrinandi in Terram Sanctam, vel peregrinandi ad limina Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, vel peregrinandi ad Templum Sancti Iacobi Composteli. Dicitur, Castitatis perpetua, quia si quis voleat castitatem solum ad tempus, vel voleat non extoto, sed ex parte castitatem, potest episcopus dispensare: vt si quis promiserit se nunquam ad nuptias transiit, non enim voleat simpliciter continentia: nam si quis tale votum faciat: & deinde cum scorto rem habuerit, contra votum non facit: si quis voleat se factos ordinis suscepit, potest episcopus dispensare: non enim voleat castitatem, sed factorum ordinum susceptionem: similiter: inquit, Sylvestr. votum 4. q. 3. vers. lxx. secundum Archidiacionum dispensare potest cum eo, qui viuens in religione laxiori votat arctorem. Et cum eo, qui voleat se ingrassurum in arctorem, vt suscipiat laxiorem, nam huiusmodi votum non est Religionis simpliciter, sed certe Religionis; nec episcopus cum huiusmodi votum commutat, vel relaxat, soluit videntem simpliciter a voto Religionis.

Item possunt episcopi relaxare, vel commutare iurandum promissorium, si iusta subdit causa. Vnde S. Thomas 2.2. qu. 89. art. 9. ad tertium. Dispensare Episcopos possunt, quando dubium est, an id quod iuratum est, sit licitum, sit contra, sit ille an noxiun: Nam si manifeste sit licitum, & vile, non videtur, inquit, locum habere dispensatio, vel commutatio, nisi aliquid melius occurrat ad communem utilitatem faciendum, videlicet ad communem bonum diœcesis;

Dispensata etiam episcopus in iurieirando, dolo, metu, aut vi facto, Innoc. cap. 1. de iureirando, dispensat itidem in iureirando, quod turpe est ex parte eius cui iuratum est. Panormitan. in c. 1. de iureirando. Ut si quis iurat alicuius soluturum viuras.

CAP. LII.

De potestate Episcopi circa penas, vel paenitentias iuris.

Es penes episcopos potestas relaxandi penas iuris, & paenitentias Canonum, siue in iudicio, siue in foro conscientia, cap. tempora 2.6. q. 7. cap. Panam. c. Medicinam, c. Verbum Dei, c. Mensuram, c. Index, de penit. dīs. 1. Hinc est, ut possit episcopus minuere paenitentiam iniunctam à Canone, ei qui matrem necauit, cap. Latorem, & ibi Glossa 33. q. 2.

Potest episcopus penas ob criminis, siue delicta iure communii constitutas, minuere, vel commutare, ita ut corporis, vel spiritualem penam in pecuniariam commutare queat. Doctores in c. Lices, de paenitentia, & remissione.

Primo queritur, An possit episcopus causa cognita, paenitentiam impositam alicui a Summo Pontifice ex